

NK 2024

Maandag 24 juni – Na 8 keer afgelast te zijn, ziet het weerbericht er voor zaterdag 29 juni goed uit. Alleen de vrijdag ervoor kan een spelbreker zijn. Met een voorspelling van zzw 5 á 6 Bf kan het er wel eens anders uit gaan zien. Maar het moest er toch maar eens van komen na zoveel keer afgelast te zijn, dus Leon gebeld en omdat er met de laatste wedstrijd veel mooie schar te vangen was, ruimschoots aas besteld. Woensdag even naar Jaap voor overleg en koffie, even brainstormen waar we gaan liggen zaterdag en ons afvragen of de schar er nog zou zijn. Meest is het resultaat van dit overleg: We zien het zaterdag wel.

En dan komt vrijdag dan toch het bericht: het gaat door, we gaan vissen morgen! Dus dat wordt een paar onderlijnen klaarmaken en haken slijpen. En niet te vergeten aas ophalen bij Hengelsport Westland in Monster. Naast het aas ook nog een vijftal aasnaalden meegenomen, want ik dacht dat met het onthaken van de scharren het aas veel beter zou blijven zitten als het gebonden is. Ik alles netjes in een plastic tasje en betaald, wilde bijna weggaan, toen was het OEPS, het aas van Toon zou ik nog meebrengen. Het scheelde een haar of ik had al een concurrent de avond voor de wedstrijd uitgeschakeld. Dus Toon, voor de volgende keer zou ik, als ik jou was, het vrijdag vragen in plaats van woensdag, gevalletje slecht geheugen of gewoon leeftijd. Na het aas halen toch nog even bij de zee gekeken, waar de branding toch nog wel sportief was... Maar ja, er gaan nog een nachtje overheen.

Dan de zaterdag. Om half zes de wekker en uit bed, even het weer kijken en wat blijkt? Alles ziet er prima uit voor een schitterende visdag! Na de pieren een schoon krantje gegeven te hebben en alles in de auto gedaan, op weg om Jaap en vooruit ook de boot op te halen. En dan naar 's-Gravenzande, waar bij de vereniging al aardig wat bootjes aanwezig zijn. In totaal zouden er 7 G-boten meedoen, niet veel, maar er zijn er gewoon niet veel meer. Bij het inschrijven krijgen we nr. 5 en het verzoek een boei voor het markeren van het visgebied uit te zetten. Daar wachten niet mijn sterkste eigenschap is, is dit een leuk ding om te doen en zo de tijd tot de wedstrijd door te komen. Dus die overmaatse geepdobber de boot in, ankertje en lijn erbij en richting zee. Door het zachte zand en iets te hard achteruit rijden ook nog een vroegtijdige bootlozing oftewel in het zand, maar met een beetje doorduwen over het natte zand zijn we toch nog in zee gekomen.

En dan varen, maar het was toch nog 3,5 mijl naar de plek, waar de boei moest komen te liggen. Gelukkig was de zee prima, dus het gas kon erop en in no time lag de boei op zijn plek en konden we hengels in orde maken en terug naar de Zandmotor voor de start van de wedstrijd. Op de terugweg nog een bruinvis met jong gespot, wat ook altijd leuk blijft om te zien.

Dan de wedstrijd. Om 9 uur precies vertrokken alle 15 boten vanaf de Zandmotor naar de door hun gekozen plek om te vissen. Wij gingen naar een diepte van ongeveer 14 meter, waar het anker overboord ging en, na de pieren aan de haken gezet te hebben, ook de onderlijnen. En zowaar, de eerste haal heeft Jaap een mooie bot, dus dat begint goed. Maar dan daarna alleen maar wijntinkjes, vaak 2 of 3 tegelijk. Na dit een kwartiertje gedaan te hebben, is het wel tijd voor plan B.

Plan B is ondieper water en dan hopen dat er een schar of bot te vangen is. Op 8 meter water anker overboord en maar weer een poging doen, doch helaas, het is hetzelfde. Veel wijting en geen vis in de bak. Dus tijd voor plan C.

Alles weer naar binnen gehaald en nog iets ondieper, naar 5 meter water en zowaar, het was gelukt! Geen wijntinkjes meer. Klein nadeeltje, maar niet geheel onbelangrijk: er zat helemaal niets geen stootje meer op de hengeltoppen, dus wat nu? Goede raad is goud waard, in dit geval maatse vis.

Na een bak koffie van Jaap en een beetje brainstormen hebben we maar besloten om op het diepste plekje van het visgebied te gaan liggen: op 19 meter, vlak bij de boei die we 's morgens daar gelegen hebben. Nadeel hiervan is: als het hier niet lukt is het een heel eind terug naar ondiep water.

Wij dus weer anker ophalen, hengels binnenboord en gaan. Onderwijl is het al tegen elven en hebben we pas 1 bot in de kist, dus het moest toch wel gebeuren nu. Dus maar weer de haken voorzien van pieren, gebonden met elastiek. Dit was zomaar een idee, maar het werkte prima. Kwamen de haken zonder elastiek elke haal totaal leeg boven, zat er aan de gebonden haken vaak nog redelijk goed aas. Dat wil zeggen dat de kans dat een platvis je aasje vond met tig procent steeg. Dit ging van lieverlee steeds beter en de laatste 1 ½ uur kwamen er toch regelmatig scharren aan boord. Dus toen het einde wedstrijd was, hadden we stiekemweg toch nog redelijk wat vissen kunnen foppen, die maats waren. Nadat alle hengels en het anker weer binnen waren, naar de boei gevaren, wat maar 50 meter was en die weer in de boot gehaald. En zo weer terug naar de kust, maar nog niet gerust op hoe we het gedaan hadden. Op het strand zien we wel dat verscheidene zakken minder kilo's vis hebben als die van ons, maar daar je niet alles ziet, blijft het afwachten tot de prijsuitreiking. Na de loterij begint Ab aan deze uitreiking en dan blijkt dat we flink uitgehaald hebben en we dit NK hebben gewonnen! Aan deze plaats zat een prijs van een mooie dieptemeter c.q. plotter, gesponsord door Garmin. Alles bij elkaar was dit een zeer geslaagde dag voor de G87, mede door een goede gok om naar diep water te gaan, maar meer nog door 1 rolletje elastiek.

Groeten namens de G87,

Piet